

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

**A R R E S T**

**nr. 110.777 van 1 oktober 2002  
in de zaak A. 114.700/XIV-7804.**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  Advocaat K. LARDENOIT,  
                  kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,  
                  A. Dansaertstraat 92

tegen :

1.   de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2.   de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
--

**DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van beweerde Algerijnse nationaliteit, op 24 december 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf van 23 oktober 2001, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van dat voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. LARDENOIT, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEBERGH, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX verklaart de Algerijnse nationaliteit te hebben. Hij is op 17 oktober 2001 in België binnengekomen waar hij zich op 19 oktober 2001 vluchteling heeft verklaard.

1.2. Op 23 oktober 2001 wordt aan verzoeker een beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf betekend.

1.3. Op 29 november 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf van 23 oktober 2001. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt :

“Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Chlef (Wilayat Chlef). U zou sinds 1995 werken in de winkel van uw vader die gevestigd zou zijn in de wijk Amir Abdelkader. Op 25 september 2001 zouden twee mannen in burger de winkel binnengekomen zijn. Even later zouden twee onbekende politieagenten binnengegaan zijn, rondgekeken hebben en vervolgens uw winkel weer verlaten hebben. De twee mannen in burger zouden zich voorgesteld hebben als leden van de Islamitische groep (‘groupe Islamique’) en zouden 200.000 Dinar geëist hebben. Ze zouden een lijst van drie pagina's lang getoond hebben waarop de namen stonden van

de handelaars waarvan ze geld zouden eisen. Ze zouden beiden gewapend geweest zijn en ze zouden u bedreigd hebben. U zou daarop geroepen hebben naar de politieagenten die voor hun auto zouden gestaan hebben. Eén van hen zou naar u toegekomen zijn. U zou hem alles verteld hebben waarop hij zou geantwoord hebben dat u de orders van de twee mannen moest naleven. Daarna zou hij weggegaan zijn. Terug in de winkel zou u nogmaals bedreigd zijn, maar er zou geen afspraak gemaakt zijn wanneer ze het geld zouden komen ophalen. De mannen in burger zouden vertrokken zijn en zouden plaatsgenomen hebben achterin de auto van de politieagenten. Die avond zou uw vader u voorgesteld hebben het land te verlaten. Op 26 september 2001 zou u naar Mostaganem vertrokken zijn waar u twintig dagen zou verbleven hebben bij uw vriend, A. B. Op 15 oktober 2001 zou u vanuit Algiers de boot genomen hebben naar Marseille. Op 17 oktober 2001 zou u in België aangekomen zijn, teneinde hier op 19 oktober 2001 asiel aan te vragen. U bent in het bezit van een attest van vrijstelling van militaire dienst.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk kan maken Algerije uit een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève te hebben verlaten. Zo verklaart u éénmaal bedreigd te zijn door onbekende mannen die geld van u eisten (CGVS pagina's 6, 8 en 10). U heeft aangaande uw problemen met de twee afpersers de hulp en bescherming van de politionele en/of gerechtelijke autoriteiten (met wie u tevoren nooit enig probleem zou hebben gehad) niet ingeroepen (CGVS pagina 10). Bovendien werkt uw schoonbroer bij de 'gendarme' van Annaba (CGVS pagina 3). Tevens dient te worden vastgesteld dat u nooit officieel gearresteerd, gevangen gezet, aangeklaagd en/of in staat van beschuldiging gesteld werd (CGVS pagina 4).

Ook dient te worden opgemerkt dat u uw eventuele problemen met de afpersers in Chlef nog steeds kon ontwijken door u elders in Algerije te vestigen, temeer daar u geen gegronde redenen kan aanhalen die een verdere interne vlucht zouden uitsluiten (CGVS pagina 11).

Het door u voorgelegde document (attest van vrijstelling van militaire dienst) ter ondersteuning van uw asielaanvraag is niet van die aard om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Het toont weliswaar uw identiteit aan maar voegt geen extra elementen aan uw asielrelaas toe.”.

## 2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* opwerpt; dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker aangetekend werd verzonden op 29 november 2001; dat er daarbij mag worden vanuit gegaan dat verzoeker voor ontvangst heeft getekend op 30 november 2001 en de beroepstermijn inging op 1 december 2001; dat er geen gegevens voorhanden zijn die het tegendeel aantonen; dat het op 24 december 2001 aangetekend verzonden verzoekschrift tijdig werd ingediend; dat de exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* niet kan worden aangenomen;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in de nota stelt dat onderhavige vordering onontvankelijk is omdat niet voldaan werd aan het voorschrift van artikel 3, 6/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende een bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat deze bepaling vereist dat de vordering een aanduiding bevat van 'de taal die in artikel 35 voor het verhoor wordt bepaald'; dat de opgeworpen exceptie niet kan worden aangenomen; dat

nergens blijkt dat het ontbreken van deze vermelding de onontvankelijkheid van het verzoek tot schorsing tot gevolg heeft;

### 3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat verzoeker het volgende nadeel uiteenzet in het verzoekschrift omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel :

“Het MTHEN voor verzoeker zit hem in het feit dat hij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing naar Algerije teruggewezen wordt.  
Hierdoor zou de vordering tot nietigverklaring overeenkomstig het nieuwe artikel 93 van het regentsbesluit van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State doelloos worden en zou verzoeker de kans missen aan te tonen dat het beroep tot nietigverklaring gegrond is.”;

3.3. Overwegende dat luidens artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat deze bepaling zo dient te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan; dat verzoekers uiteenzetting van het vereiste nadeel geen overtuigingskracht bezit; dat het louter affirmeren dat hij door een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing naar Algerije wordt teruggewezen, ruim onvoldoende is; dat zijn beweringen nergens worden geconcretiseerd, noch toegepast op zijn persoonlijke situatie; dat algemene affirmaties niet volstaan; dat verder verzoekers argumenten dat zijn de vordering tot nietigverklaring, overeenkomstig het nieuwe artikel 93 van het regentsbesluit van 23 augustus 1948, door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing doelloos zou worden en dat hij niet meer zou kunnen aantonen dat zijn beroep tot nietigverklaring gegrond is, evenmin aangenomen kunnen worden; dat de omstandigheid dat verzoeker van het grondgebied wordt verwijderd, hem immers niet belet, met betrekking tot zijn annulatieberoep, zijn verdediging te laten waarnemen door een raadsman of een raadsvrouw van zijn keuze vermits op hem niet de wettelijke verplichting rust persoonlijk te verschijnen;

dat het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet voorhanden is; dat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

### **B E S L U I T :**

#### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

#### **Artikel 2.**

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één oktober tweeduizend en twee, door :

|        |                |                      |
|--------|----------------|----------------------|
| de HH. | A. BEIRLAEN,   | kamervoorzitter,     |
|        | M. MILOJKOWIC, | toegevoegd griffier. |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. MILOJKOWIC.**

**A. BEIRLAEN.**